

Arrest

nr. 200 095 van 22 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 30 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. COPINSCHI en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine te zijn, afkomstig uit het stadje Borislav, provincie Lvov, in het westen van Oekraïne. U bent in april 2014 officieel gehuwd met M.V. (...) (O.V.X) en heeft een minderjarige dochter uit een vorig huwelijk, genaamd L. (...). Uw echtgenoot en uzelf noemen zich gematigde Oekraïense patriotten; jullie hebben altijd een grote voorliefde gehad voor de geschiedenis en de cultuur van Oekraïne. U stelde zich in 2010 kandidaat bij de lokale verkiezingen voor de partij "Congres van Oekraïense Nationalisten", maar u werd niet verkozen. Op 26 augustus 2014 verliet u uw woonplaats en vertrok u naar Lvov, om enkele dagen later naar Europa te vertrekken. Op 30 augustus 2014 reisde u met een geldig Pools visum de Schengenzone binnen. Begin september

2014 kwam u met uw echtgenoot in België aan. Op 3 september 2014 verklaarden jullie zich voor het eerst vluchteling bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van jullie eerste asielaanvraag verklaarden jullie het volgende;

Zowel u als uw echtgenoot zouden sinds 2010 telefonisch bedreigd zijn omwille van jullie nationalistische gedachtegoed. De problemen voor uw echtgenoot en uzelf werden echter ernstiger vanaf de zomer van 2014. Op 28 juni 2014 nam uw partner deel aan een loopwedstrijd toen hij door 5 onbekenden werd aangevallen. U werd door uw man telefonisch gealarmeerd en liep hem tegemoet. Samen verlieten jullie de plaats van de aanval. Jullie liepen kort daarop een agent tegen het lijf, maar hij maakte u duidelijk dat het geen zin had om klacht in te dienen, omdat de daders toch niet getraceerd zouden (kunnen) worden. Op 12 juli 2014 werd de voordeur van uw schoonouders te Borislav beklad. Uw schoonfamilie werd gesommeerd om te stoppen met het verspreiden van jullie nationalistisch gedachtegoed. Zowat 2 weken later werd ook de woonst van uw moeder beklad, onder meer met een doodshoofd. Nog een maand later, op 24 augustus 2014, de dag dat Oekraïne de onafhankelijkheid viert, ging u met uw echtgenoot naar Truskavets voor een officiële plechtigheid. Jullie zouden er de lokale pro-Oekraïense gezagsdragers decoreren voor hun verdiensten als patriotten. Op een bepaald moment riep u, in uw enthousiasme, "leve Oekraïne!", waarna u meteen werd neergeslagen. Toen uw man zich over u ontfermde, werd hij zelf ook aangevallen. Jullie slaagden erin om snel te ontsnappen. Jullie gingen naar een zekere O. (...), die jullie de eerste zorgen toediende. Kort nadien verlieten jullie Oekraïne en vluchten jullie naar Europa.

Jullie eerste asielaanvraag werd door het CGVS op 08/10/2015 afgewezen middels een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd per arrest dd. 09/03/2016 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

Zonder het land verlaten te hebben dienden jullie 04/08/2016 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U blijft bij de eerder aangehaalde asielmotieven en de door jullie aangehaalde incidenten, maar geeft aan dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag uit schaamte niet de volledige waarheid vertelde. U had immers achtergehouden dat u van 2008 tot 2014 een verhouding had met uw professor, M.S. (...), van pro-Russische strekking. Sinds 2010 had u eveneens een relatie met uw huidige partner M. (...). Toen u de relatie met uw professor verbrak in functie van uw huwelijk met uw huidige man in april 2014, zou M. (...) – bijnaam Misha - razend zijn geweest. Hij zinde op wraak. U bent er dan ook van overtuigd dat uw ex-minnaar Misha een hand heeft in de eerder aangehaalde incidenten, zoals de aanval op uw echtgenoot tijdens een loopwedstrijd op 28 juni 2014. Bovendien had u in het kader van uw eerste asielaanvraag verzwegen dat de agent die jullie aanklampten na deze aanval geen onbekende was voor u. Immers, u sprak net deze agent – V.P. (...) – aan omdat u hem herkende als een goede vriend van Misha en de man u eerder had geholpen toen u nog een relatie had met Misha. U verzweg in het kader van uw eerste asielaanvraag ook een cruciale gebeurtenis die plaatsvond op 8 juli 2014. U werd die dag in jullie appartement seksueel misbruikt door uw ex-minnaar Misha, diens neef – een lokale politieagent eveneens genaamd M.S. (...) - en diens collega, de eerder genoemde V.P. (...). Beide agenten waren werkzaam bij de lokale politie van Boryslavka. Diezelfde dag nog ging u omwille van de opgelopen verwondingen langs bij uw gynaecoloog voor verzorging. U verzweg de traumatische gebeurtenis voor uw echtgenoot uit schaamte en angst. De dag erop ging u zonder medeweten van uw partner naar het lokale politiekantoor van Drogoibych, waar uw moeder woonde en uw domicilie nog stond, en probeerde er een klacht te laten registreren. Uw verhaal werd er onthaald door de aanwezige agent. Toen u aangaf dat u misbruikt werd door professor S. (...) en twee agenten van de naburige politiedienst van Borislav sloeg de houding van de agent plots om. Hij gaf vernederende commentaar en leek uw klacht niet ernstig te willen nemen. Na het noteren van uw verklaring, zonder dat u de kans kreeg om de tekst na te lezen, deelde hij u mee dat u later nog gecontacteerd zou worden wanneer er een beslissing was genomen.

Enkele dagen later werd u door de politiediensten opgebeld. Er werd u meegedeeld dat u een brief was toegestuurd met een toelichting, en dat u de beslissing inzake uw klacht de volgende dag moest gaan ophalen bij de politie van Drugobych. U reisde de dag nadien samen met uw echtgenoot en dochtertje naar uw moeder, waar u stiekem de aan u gerichte brief uit de brievenbus haalde. Vervolgens reisden jullie door naar Drugobych, waar u uw echtgenoot en dochtertje met een smoesje wist af te schudden om vervolgens alleen naar het politiekantoor te gaan. U kreeg er tegen afgifte van de toelichtingsbrief van een agent de beslissing inzake uw klacht overhandigd.

U las de brief vluchtig en zag dat uw belagers wegens niet-identificeerbaar niet konden gevat worden. U eiste een verklaring van de agenten, maar werd er vernederd. U droop af en belde een vriendin om uitleg te vragen over de beslissing, haar partner was immers jurist. In het gesprek verraadde u zichzelf per ongeluk, waardoor ze wist dat het te maken had met S. (...). Ze waarschuwde u dat S. (...) naar verluid een eerdere partner na het afbreken van de relatie ernstig had mishandeld. Wanneer de vrouw in

kwestie naar Kiev was gevlucht, zou ze daar enkele maanden later door S. (...) zijn vermoord. U brak het gesprek af en keerde met uw echtgenoot en dochter huiswaarts. Op internet vond u de contactgegevens van een hogere instantie in Kiev, die klachten behandelde van mensen uit de regio's. U contacteerde hen op 14/07/2014 en vernam dat u elke maandag bij hen langs kon gaan. Op maandag 28/07/2014 zou uw dochtertje echter terug thuiskomen na een vakantiecamp in Polen, waardoor u de reis naar Kiev moest uitstellen. Intussen plande M. (...) een reis naar Polen voor jullie, om tot rust te komen. Hij diende aanvragen in voor Poolse visa. Op 12 juli en 27 juli werden de huizen van jullie ouders beklad met anti-nationalistische slogans.

Op 28/07/2014 werd u opgebeld door S. (...), hij wilde u ontmoeten. Jullie spraken af op 4 augustus 2014, in een café tegenover de universiteit. Die dag zelf bedacht u zich op het allerlaatste moment. Op 20 augustus 2014 werd u weer door S. (...) gebeld. Hij dreigde ermee u te doen falen in uw examens. U zei hem dat u ook bescherming zou zoeken bij uw connecties, met name de partijgenoot I.M.V. (...). Hierop kwam geen reactie. Op 23/08/2014 belde deze M. (...) uw echtgenoot op om jullie uit te nodigen voor een officiële plechtigheid in Truskavests. Nadat u tijdens de plechtigheid belaagd werd, besloten jullie Oekraïne te verlaten.

Ter staving van jullie asielrelaas leggen jullie volgende documenten voor: jullie internationale paspoorten, jullie huwelijksakte, een Belgisch medisch attest op naam van uw man, een Oekraïens medisch attest op uw naam, een Belgisch medisch-psychologisch attest op uw naam, een bewijs van deelname aan de loopwedstrijd op naam van uw man, een bewijs van uw inschrijving aan de universiteit, de beslissing naar aanleiding van de klacht die u indiende bij de politie.

Uw tweede asielaanvraag werd door het CGVS op 26/08/2016 in overweging genomen, waarna u tweemaal gehoord werd. Op 07/02/2017 besloot het CGVS tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming in uw hoofde omdat geen geloof kon gehecht worden aan uw nieuwe verklaringen. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de weigeringsbeslissing van het CGVS vernietigde op 29/05/2017.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Zo oordeelde het Commissariaat-Generaal dat het weinig aannemelijk was dat jullie omwille van jullie patriottische achtergrond zouden gevisieerd zijn en u van uw beweerde problemen noch van de evenementen tijdens dewelke jullie het slachtoffer zou zijn geweest van agressie, enig begin van materieel bewijs overlegde. Er werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van jullie problemen verder werd ondermijnd door de vaagheid en gebrek aan logische zin van jullie verklaringen aangaande de evenementen tijdens dewelke jullie het slachtoffer zou zijn geweest van agressie, en er werd opgemerkt dat jullie geen enkele redelijke poging hadden ondernomen om bescherming te zoeken bij uw autoriteiten. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw laatste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er daarom toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

U volhardde dat de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten wel degelijk plaatsvonden zoals eerder beschreven, maar geeft aan dat u een aantal cruciale elementen tijdens uw eerste asielaanvraag verzwegen had, die een geheel nieuw licht werpen op de reden waarom u en uw echtgenoot gevisieerd werden. Waar u in het kader van uw eerste aanvraag nog zéér nadrukkelijk aangaf vervolgd te zijn omwille van politieke motieven, geeft u nu aan dat de eerder genoemde vervolgingsfeiten hun oorzaak vinden in persoonlijke motieven, met name wraak tegen u door een afgewezen ex-partner en tevens uw professor, genaamd M.S. (...) (alias Misha). Daarnaast volhardt u dat deze persoonlijke motieven ook een politieke insteek hebben: uw minnaar Misha zou immers pro-Russisch geweest zijn en viseerde u niet enkel uit persoonlijke wraak maar ook omwille van uw Oekraïense nationalisme (CG 1 p.2-4). Naast de eerder aangebrachte vervolgingsfeiten gaf u tijdens deze huidige asielaanvraag dat u door deze professor, een neef van hem die bij de politie werkt en een collega van die neef verkracht werd en dat u tevergeefs klacht indiende hiertegen.

Hoewel begrip zou kunnen opgebracht worden voor de verklaring dat u aanvankelijk te beschaamd was om over uw relatie met uw professor te vertellen alsook het seksuele misbruik waarvan u het slachtoffer werd, werpen uw eerdere onvolledige en bedrieglijke verklaringen ten overstaan van het CGVS desalniettemin een negatieve schaduw over de geloofwaardigheid van de nieuwe versie van uw asielrelaas. Er moet immers opgemerkt worden dat u ook in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds gewezen werd op de vertrouwelijkheid van de asielprocedure en op uw medewerkingsplicht.

Voorts dient beklemtoond dat u niet enkel bepaalde beschamende elementen uit uw verleden louter heeft verzwegen bij uw eerste asielaanvraag, maar uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u destijds actief en doelbewust uitgebreide valse verklaringen aflegde over de vermeende oorzaak van jullie vervolging. Zo dient gewezen op het feit dat u zélf aan het einde van uw eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal nog nadrukkelijk aandrong op een tweede gehoor om uw (bedrieglijk gebleken) asielmotieven verder in detail te kunnen uiteenzetten (eerste asielaanvraag, CG 1 p. 4, CG 2). Verder werd vastgesteld dat u in het kader van uw eerste asielprocedure op geen enkele manier, ook niet in algemene of vage bewoordingen, naar het bestaan van mogelijke andere problemen of vervolgingsmotieven verwees. Gezien bovenstaande vaststellingen, mag van u verwacht worden dat u in het kader van uw huidige tweede asielaanvraag overtuigende, coherente, plausibele verklaringen aflegt omtrent alle aspecten van uw asielrelaas, wat in casu nog steeds niet het geval blijkt te zijn.

Zo zou u vanaf oktober 2008 een verhouding hebben gehad met deze Misha (S. (...)), dit gedurende zes jaar. U gaf aan dat u en Misha, vanwege uw eerste huwelijk, de relatie geheimhielden tot 2010 (CG 1 p.3), wat ondubbelzinnig impliceert dat jullie relatie na 2010 niet meer geheimgehouden werd. Het is dan ook opmerkelijk dat uw huidige echtgenoot in het kader van jullie eerste aanvraag nog aangaf dat u en hij reeds sinds 2010 een koppel vormen (eerste aanvraag echtgenoot, CG 1 p.3) en hij destijds niet op de hoogte was van uw verhouding met Misha (CG 2 echtgenoot p.2). Bovendien verklaart u in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u en uw huidige partner M. (...) pas sinds juni 2012 een relatie begonnen (CG 1 p.4, CG 2 p.2). Jullie verklaringen over jullie huidige en uw vorige relatie zijn onderling dan ook weinig coherent te noemen, ondanks de centrale positie die uw liefdesrelaties bekleden in de nieuwe versie van uw asielrelaas. Dergelijke vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw nieuwe verklaringen reeds danig aan.

Voorts moet vastgesteld worden dat u volhardt in jullie eerdere beschrijvingen van de concrete incidenten die zich voordeden en waar duidelijk een link werd gelegd met jullie politieke affiliatie (CG 1 p.3): zo werden de huizen van jullie beider ouders beklad met politiek getinte boodschappen (CG 1 p.10-11) en werd u zelf publiekelijk aangevallen tijdens een politieke bijeenkomst, nadat u een politieke slogan riep (CG 1 p.12). De aanvallers van uw man zouden bovendien Russischtaligen geweest zijn (Ibid.). Het is dan ook weinig overtuigend dat u in onderhavige asielaanvraag plots verklaart dat deze vervolgingsfeiten allen plaatsvonden op aansturen van Misha, die op deze manier wraak wou nemen vanwege uw afwijzing (CG 1 p.4, CG2 p.3). Hierbij valt op dat Misha of diens handlangers op geen enkele manier alludeerden op deze vermeende passionele motieven bij het (laten) uitvoeren van deze wraakacties (CG 2 p.5-6). Integendeel, men zou de moeite genomen hebben om deze persoonlijke wraakacties te "vermommen" met een politieke invulling. Dergelijke plotwending is verstoken van elke logica, te meer daar u zelf aangeeft dat uw ex-partner u maximaal wilde treffen (CG 2 p.5).

Uw nieuwe verklaringen veroorzaken bovendien nog meer ongerijmdheden in uw asielrelaas. Zo gaf u in het kader van uw tweede asielrelaas opnieuw aan dat de enige stap richting bescherming die u en uw echtgenoot zouden hebben gezet naar aanleiding van de verschillende eerder gemelde incidenten (uw echtgenoot werd tijdens een loopwedstrijd in elkaar geslagen, het huis van uw moeder en schoonouders werd beklad, u werd zelf geslagen tijdens een patriotische bijeenkomst op Onafhankelijkheidsdag), was wanneer u een agent aansprak nadat uw echtgenoot in juni 2014 in elkaar werd geslagen tijdens een loopwedstrijd (CG 2 p. 3-4). U geeft in het kader van uw tweede asielaanvraag bovendien aan dat deze agent geen onbekende was, maar net een agent aan wie u door uw ex-minnaar was voorgesteld toen jullie nog een koppel vormden (CG 1 p. 2-3, CG 2 p.3). Het is hoogst opmerkelijk dat u, die intussen verklaart dat uw echtgenoot op aansturen van uw ex-minnaar in elkaar geslagen werd (CG 2 p.3), op datzelfde ogenblik net die ene agent ter plaatse aansprak waarvan u reeds wist dat hij bevriend was met uw ex-minnaar (CG 1 p.2-3, CG 2 p. 3). Deze agent zou bovendien tegen jullie gezegd hebben dat het geen zin had om klacht in te dienen, omdat het een doofpotoperatie zou zijn en niemand de klacht zou onderzoeken (CG 1 p.3), waarna u noch uw echtgenoot enige verdere poging deden om het voorval te melden of om elders bescherming te zoeken (CG 2 p.3-4). Aangezien u op dit ogenblik reeds wist dat deze ene specifieke agent bevriend was met uw ex-minnaar, mag van u net nog nadrukkelijker dan voorheen verwacht worden dat u het incident zou aangekaart hebben bij een andere agent of een hogere instantie. Wanneer u gevraagd werd waarom u naar aanleiding van het eerste incident enkel en alleen die ene agent aansprak waarvan u reeds wist dat hij banden had met uw ex-partner, kwam u niet verder dan te stellen "Bij ons in Oekraïne zijn er heel veel mensen die banden hebben. Misha heeft heel veel kennissen, in onze regio, in heel Oekraïne. Invloedrijke mensen." Dergelijke opwerping geeft geen logische, aannemelijk uitleg voor uw opmerkelijke gedrag (CG 2 p.3). Aldus ondermijnen uw nieuwe verklaringen over reeds eerder aangehaalde incidenten de aannemelijkheid van een gegronde vrees voor vervolging in jullie hoofde nog verder, eerder dan jullie ongeloofwaardigheid te herstellen.

Waar u in uw bijgestuurde versie van uw asielrelaas beweerde wél beroep te hebben gedaan op de politie naar aanleiding van de door u aangehaalde zedenfeiten, maar u na een eerste negatieve ervaring geen bescherming meer durfde zoeken bij uw eigen autoriteiten (CG 2 p.4), moet beklemtoond worden

dat uw huidige partner van deze vermeende zedenfeiten en de laconieke reactie van de lokale agenten op uw klacht níét op de hoogte was. Bijgevolg kan in zijn hoofde nog steeds geen enkel redelijk excuus gelden waarom hij niet meer doorgedreven initiatief nam om beroep te doen op de bescherming van de autoriteiten van jullie land van herkomst, hoewel ook hijzelf het slachtoffer werd van fysieke belaging. Hoewel uw man in het kader van onderhavige asielaanvraag plots verklaarde dat u hem destijds zou gesmeekt hebben om geen verdere klacht in te dienen ter verklaring voor zijn lakse houding (CG 2 echtgenoot p.2), wat ook u beaamt (CG 2 p.4) dient vastgesteld dat hem in het kader van zijn eerste asielaanvraag reeds uitgebreid gevraagd werd naar de redenen voor zijn passieve houding, en hij er destijds niet in slaagde hiervoor een verklaring te bieden. Op generlei wijze refereerde hij destijds aan uw smeekbedes om vooral géén klacht in te dienen, ondanks de doorgedreven vraagstelling van de Protection Officer aangaande zijn redenen om geen klacht in te dienen (eerste aanvraag man CG 2 p.2 - 3). Jullie post-factum verklaringen hieromtrent zijn dan ook geenszins overtuigend.

Voorts werd in het kader van uw eerste aanvraag reeds geoordeeld dat jullie verklaringen betreffende de loopwedstrijd waaraan uw echtgenoot deelnam en de officiële ceremonie waaraan jullie beiden deelnamen, onaannemelijk vaag waren. Jullie wisten van deze evenementen noch van de incidenten die zich tijdens deze evenementen hadden voorgedaan geen begin van bewijs aan te leveren. Dat u in het kader van uw tweede aanvraag alsnog een document voorlegt waaruit uw echtgenoots deelname aan de bewuste loopwedstrijd zou moeten blijken, hoewel hij eerder zijn ongedocumenteerdheid nog weet aan de kleinschaligheid van het evenement (eerste asielaanvraag echtgenoot, CG 1 p.13), verandert niets aan de algemene conclusie betreffende deze beide evenementen. De laattijdigheid waarmee jullie alsnog een enig bewijsstuk aanbrengen van de loopwedstrijd, vindt immers geen redelijke verklaring: uw schoonvader zou het op jullie vraag eenvoudigweg zijn gaan afhalen bij het stadsarchief (CG 2 p.6-7, CG 2 echtgenoot p.4). Gezien de eenvoud waarmee dit document kon bekomen worden, kan niet ingezien worden waarom u het bewust stuk niet eerder, in het kader van uw eerste asielprocedure en/of de beroepsprocedure hierop volgend, kon neerleggen, te meer daar het document uitgegeven blijkt op 28/06/2014, ruim voor uw vertrek uit Oekraïne. Hoe dan ook bevestigt dit document geenszins de problemen die zich tijdens deze loopwedstrijd zouden hebben gemanifesteerd. Voor wat betreft het door uw man aangebrachte medisch attest, opgesteld door een Belgische arts, wordt vooreerst vastgesteld uw man dit litteken reeds vermeldde en toonde aan de dossierbehandelaar in het kader van jullie eerste aanvraag (eerste aanvraag echtgenoot, CG 1 p. 5), en werd het loutere feit dat uw man een litteken heeft nooit betwist door het Commissariaat-generaal. De attestering van dit litteken brengt op zich dan ook geen nieuw element aan in de beoordeling van jullie relaas. Het attest dateert overigens al van 18/11/2015, dus van vóór de hoorzitting bij de RvV in het kader van jullie beroepsprocedure tegen de eerste beslissing van het CGVS. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom dit document, ware het relevant voor uw asielaanvraag, niet eerder werd voorgelegd. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen over het bestaan van een litteken, maar deze niet bij machte is om zich op objectieve wijze uit te spreken over hoe het bewuste litteken werd opgelopen of in welke precieze omstandigheden dit zou gebeurd zijn. Dit medisch attest levert dan ook geen bewijs van de door jullie aangehaalde feiten.

Er dient geconcludeerd te worden dat ook de aangepaste versie van uw asielrelaas niet weet te overtuigen dat u nood heeft aan internationale bescherming. Hoewel u een nieuwe oorzaak aanbrengt voor de eerder aangehaalde vervolgingsfeiten, bevatten uw bijkomende verklaringen en documenten - nog steeds - dermate veel hiaten en onaannemelijke wendingen dat de vastgestelde ongeloofwaardig van uw asielrelaas eerder bevestigd wordt dan hersteld. U geeft het CGVS dan ook geen zicht op de werkelijke omstandigheden die tot uw vertrek uit Oekraïne hebben geleid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beaamt per arrest van 23/05/2017 dat het aanbrengen van een nieuwe oorzaak voor de in het kader van uw eerste asielaanvraag genoemde vervolgingsfeiten, met name wraak tegen u door een afgewezen ex-minnaar en tevens uw professor, geen afbreuk doet aan de vaststellingen, overwegingen en conclusies in 's Raads arrest nr 163 706 van 9 maart 2016 en dat dit de eerdere appreciatie van de door u beweerde vervolgingsfeiten niet kan ombuigen.

De Raad acht evenwel geloofwaardig dat u kort voor uw vertrek uit Oekraïne het slachtoffer werd van ernstige zedenfeiten. De Raad voegt hier echter aan toe dat er bedenkingen zijn bij de context waarin u deze zedenfeiten situeert.

Dient opgemerkt dat het CGVS niet betwistte dat u mogelijk het slachtoffer werd van seksueel geweld, maar de context waarbinnen u dit geweld kadert (ondermeer de link met andere, ongeloofwaardig bevonden, vervolgingsfeiten), ongeloofwaardig is. Gezien u de zedenfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden verweeft in een geheel ongeloofwaardig asielrelaas, moet er geconcludeerd worden dat u zelf geen zicht geeft op de werkelijke omstandigheden van het misbruik waarvan u het slachtoffer bent. Het kan zodoende geenszins als vaststaand beschouwd worden dat u werkelijk op het door u genoemde tijdstip, door de door u genoemde personen en in de door u genoemde omstandigheden werd misbruikt.

U legde ter staving van uw relaas over de verkrachting en het tevergeefs zoeken naar lokale bescherming een klacht voor. Aangaande deze klacht geeft u aan dat de politieagent in kwestie uw klacht ernstig nam, tot u de naam van Misha en zijn twee kompanen (zijn neef die bij de politie werkt en een collega van hem) noemde. Daarna zou de agent u hebben afgescheept (CG 1 p.7-8), uw klacht zou niet aanvaard zijn wegens gebrek aan getuigen (CG 1 p. 9-10). Deze gang van zaken vindt echter geen bevestiging in het enige document dat u van uw contact met de politie neerlegt, waaruit blijkt dat in antwoord op uw klacht voor slagen en verwondingen zonder enige vermelding van zedenfeiten (klacht geregistreerd op 09/08/2014, datum van de feiten niet vermeld) diende te worden vastgesteld dat de onbekende belagers niet geïdentificeerd konden worden, maar zij alsnog vervolgd en gearresteerd zouden worden indien dit in de toekomst wél het geval zou zijn. In het document worden geen verdachten genoemd of zelfs maar de datum waarop de feiten zich voordeden. Evenmin blijkt dat uw klacht niet behandeld werd. Naast de inhoudelijke vaagheid waardoor geen direct verband kan gelegd worden naar de door u aangevoerde feiten (u en uw echtgenoot gaven immers reeds in het kader van jullie eerste asielaanvraag aan meermaals het slachtoffer te zijn geworden van “slagen en verwondingen door onbekenden”) doen de formele kenmerken op het document twijfelen aan de authenticiteit van het stuk: zo lijkt het document slechts een (kleuren-)kopie waarop vervolgens in balpen een handtekening werd aangebracht. Opvallend genoeg bevat het document twee verschillende namen (B. (...) A.I. en V.K. (...) A.A.), maar draagt het slechts één handtekening. Delen van de hoofding werden overigens niet ingevuld. Het door u neergelegde document biedt dan ook geen objectieve ondersteuning van uw verklaringen ter zake.

U verklaarde voorts geen verder stappen naar bescherming te hebben gezet omdat uw ex-partner connecties heeft over de partijstrekkingen heen (CG 1p.8), en vermeldde enkele namen (CG 1 p.3-4, CG 2 p.2). Wanneer u echter gevraagd werd naar mogelijke rivalen of tegenstanders van uw ex-partner, diende u opvallend genoeg wel een antwoord schuldig te blijven (CG 2 p.5). Indien u werkelijk een dermate intiem contact had met M.S. (...) dat u zijn connecties kent, zou verwacht mogen worden dat u evenzeer geïnformeerd bent over de tegenstanders en rivalen van uw ex. Dergelijke opvallende hiaten in uw kennis doen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw ex-partner en diens netwerk geen deugd. Uw verklaringen over het netwerk van uw ex-partner blijven blote beweringen, waarvan de schaal en draagwijdte reed ernstig betwijfeld kunnen worden. Opzoekingswerk van CEDOCA, de researchdienst van het CGVS, over professor M.S. (...) (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), bevestigt het bestaan van een professor Geschiedenis met deze naam aan de pedagogische Staatuniversiteit Ivano-Frank. Uw verklaringen met betrekking tot zijn hoge politieke connecties vinden echter geen objectieve grondslag in de beschikbare publieke bronnen. Het gevoerde onderzoek kan uw verklaringen hieromtrent dan ook niet bevestigen.

Door bewust geen zicht te geven op de werkelijke omstandigheden waarin bepaalde feiten zich zouden hebben voorgedaan, laat u het CGVS niet toe vast te stellen of u omwille van dit eerdere seksuele geweld actueel nood heeft aan internationale bescherming. Het CGVS onderzoekt bijgevolg of u nood heeft aan internationale bescherming heeft omwille van het loutere gegeven dat u slachtoffer bent van seksueel misbruik, ongeacht de context.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden benut om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet kan aantonen. Zo verklaarde dat u op de hoogte van de mogelijkheid om zich tot een hogere instanties in Kiev te wenden, nadat de lokale politie uw klacht onvoldoende zou behandeld hebben. U had bovendien telefonisch contact met deze instantie, maar ging vervolgens niet in op de mogelijkheden die deze dienst u bood (CG 1 p.10-11). Hoewel u aanvankelijk van plan was geweest naar Kiev af te reizen teneinde er gehoor te zoeken, heeft u hier uiteindelijk aan verzaakt en verliet u zonder verdere actie te ondernemen uw land van herkomst (CG 1 p.10-11, CG 2 p.2, p. 4). Hiermee geeft u zelf al aan niet alle mogelijkheden die u werden aangereikt benut te hebben.

Hoe dan ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, dat de Oekraïense overheden bescherming bieden aan slachtoffers van seksueel geweld. Daden van seksueel geweld zijn opgenomen in de Oekraïense strafwet. Een betrouwbare bron (een advocate verbonden aan een NGO die opkomt voor vrouwenrechten in Oekraïne) meldt dat het indienen van een klacht wegens verkrachting wel degelijk mogelijk is in Oekraïne en dat er in dat geval een onderzoek wordt gevoerd door de politie volgens daartoe vastgelegde procedures. Op de vraag of er ook daadwerkelijk hulp wordt verleend aan slachtoffers van verkrachting, antwoordt diezelfde bron dat de politie binnen 24 uur een onderzoek start en dat deze regel, met name sinds de invoering van nieuwe procedurerichtlijnen in 2012, ook werkt in de praktijk. In ongeveer de helft van de gevallen volgt uit dit politieonderzoek effectief een rechtszaak.

Volgens een bevraging van slachtoffers van seksueel geweld in 2014 blijkt echter dat relatief weinig slachtoffers zich tot de ordediensten wendden voor hulp (16%). De redenen hiervoor zijn uiteenlopend. Slechts 18% van hen geeft als reden op dat ze verwachten dat de ordediensten niet zouden kunnen helpen. Van diegenen die zich wél tot de ordediensten hadden gewend, geeft nochtans de meerderheid te kennen dat ze wel degelijk effectieve bijstand kregen van de politie.

Hoewel het UN Committee on the Elimination of Discrimination against Women (CEDAW) nog verschillende punten van kritiek ziet inzake het beleid en de praktijk rond geweld tegen vrouwen, reageerden zij tevens positief op de aanhoudende inspanningen van de Oekraïense autoriteiten om de verschillende zwakke punten aan te pakken met diverse wetgevende en praktijkgerichte initiatieven. Verder blijkt uit de informatie beschikbaar (zie administratief dossier) dat het laatste decennium grote inspanningen geleverd werden door de Oekraïense autoriteiten en zeker ook het middenveld om het probleem van genderongelijkheid en geweld tegen vrouwen doortastend en breed aan te pakken en worden er inspanningen geleverd om de opvang en bijstand van slachtoffers nog toegankelijker en laagdrempelig te maken. Er is ondermeer een 'hotline' opgericht voor slachtoffers van huiselijk geweld, seksueel geweld en mensenhandel en er werd de laatste jaren verschillende grootschalige mediacampagnes gevoerd om vrouwen aan te sporen aangifte te doen en hulp te zoeken.

De beschikbare informatie maakt ook melding van twee ernstige zedendelicten waarbij sommige daders zelf politieagenten waren, sommigen met nauwe connecties binnen de overheid. Deze twee gemediatiseerde casussen, met name de verkrachting en moord op O.M. (...) (2012) en de verkrachting en mishandeling van I.K. (...) (2013), tonen enerzijds aan dat het mogelijk blijkt om klacht in te dienen tegen daders van seksueel geweld, ook wanneer hierbij politieagenten zouden betrokken zijn. In de zaak van de foltering van O. (...) bijvoorbeeld werden in eerste instantie alle daders opgepakt, doch werden twee van hen nadien op borg weer vrijgelaten. Na protest werden ze opnieuw gearresteerd. Ook na de feiten waar I.K. (...) het slachtoffer van werd, werden twee van de drie daders, een politieagent en een taxichauffeur, meteen gearresteerd. De derde dader werd drie dagen later alsnog gearresteerd na protest van burgers. Hoewel in deze gemediatiseerde casussen initieel problemen optraden bij de daadkrachtige vervolging van sommige van de daders, was de brede maatschappelijke reactie op deze voorvallen dermate geprononceerd dat alle daders, ook politieagenten, tot zeer zware straffen werden veroordeeld, ondanks de soms hoge familiale connecties, en werd ook het gebrekkige optreden van bepaalde verantwoordelijken streng gesanctioneerd. Sindsdien werden nog verschillende legislatieve stappen ondernomen om seksueel geweld nog beter aan te pakken en strenger te bestraffen. Het valt op dat u tijdens uw gehoor zelf verwees naar een ernstig delict in Kiev dat u toedichtte aan uw ex-minnaar, maar die verdacht veel gelijkenissen vertoont met de zaak van O.M. (...). U haalde immers aan dat uw vriendin u op de hoogte stelde van een meisje, R. (...) (Z. (...)), die een moeilijke thuissituatie kende, naar Kiev was gevlucht en daar mishandeld en verkracht werd, en vervolgens op een bouwwerf levend in brand gestoken werd (CG 1 p.10). Ze beweerde dat het meisje ook een ex-minnares van uw professor zou zijn geweest en dat zij door uw ex-minnaar werd gedood omdat ze een einde wilde maken aan hun relatie. Hoewel u een andere naam vermeldde zijn de parallellen tussen de zaak waar uw vriendin u over vertelde en de gemediatiseerde zaak rond de dood van O.M. (...) stuitend (zie informatie toegevoegd). Nochtans dient benadrukt dat de daders van de moord op O. (...) allen wel degelijk gevat en veroordeeld werden en nergens ook maar enig verband kan gelegd worden met de vermeende daders die u zouden hebben misbruikt. De bevinding dat u uw verhaal lijkt te willen vergoelijken middels een vermeende link met waargebeurde feiten, is opnieuw een indicatie van de ongeloofwaardigheid van de context waarbinnen u de verkrachting situeert waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De beoordeling in het kader van uw eerste/vorige asielaanvraag met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Jullie reispassen en jullie huwelijksakte bevatten uitsluitend identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden.

U legde nog een document voor van de universiteit, uitgereikt op 14 april 2016, waarin bevestigd wordt dat u aan de Ivano-Franka universiteit studeerde tussen 01/09/2007 en 30/06/2013, en u op 18 en 19 oktober 2013 aan een conferentie deelnam als secretaris, en professor S. (...) voorzitter was van dit evenement. De brief levert niet de minste aanwijzing dat u na 30/06/2013 nog (permanent) aan de

universiteit verbonden was, als studente dan wel als personeelslid. Uit uw verklaringen blijkt verder dat uw moeder dit attest persoonlijk ging opvragen bij de universiteit (CG 2 p.6), hoewel u ten overstaan van de DVZ nog melding maakte van het feit dat uw moeder luttele maanden voorzien, in december 2015 zou zijn lastig door personen die zich voorstelden als medewerkers van S. (...), en zij hierbij bovendien gewond raakte. Het is dan ook uiterst merkwaardig dat uw moeder zich desondanks enkele maanden later persoonlijk richtte tot de instelling waar diezelfde S. (...) werkzaam is. Verder is ook het tijdstip van uitgifte van het attest bedenkelijk: uit het geheel van uw verklaringen en documenten zou immers moeten blijken dat u zich lange tijd schaamde voor uw relatie met S. (...) en de problemen die zich omwille hiervan voordeden, en u deze problemen zelfs voor uw echtgenoot verborgen hield. U zou uw echtgenoot pas eind juni 2016 van de problemen hebben ingelicht, om ruim een maand later een tweede asielaanvraag in te dienen. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat u uw moeder reeds in april 2015 zou hebben opgedragen om een bewijsstuk te bekomen waaruit net uw relatie met professor S. (...) moet blijken. Hoe dan ook zou dit attest louter bevestigen dat u tot oktober 2013 studeerde aan dezelfde universiteit waar S. (...) werkzaam was. Het attest staat geen enkele van de door jullie genoemde incidenten, noch uw affaire met S. (...), noch uw langdurige professionele relatie met de man. Gezien de bedenkingen betreffende de herkomst van dit attest én de vaststelling dat het verder evenmin de belangrijke kernaspecten van uw asielrelaas kan staven, kan geen bewijskracht gehecht worden aan het document.

Verder legde u een medisch attest voor van uw gynaecoloog, opgesteld nadat u bij hem op spoedconsultatie ging op de dag van de zedenfeiten (CG 1 p.6, CG 2 p.6). Hierbij valt op dat dit attest geen enkele verwijzing bevat naar vaststellingen die wijzen op seksueel geweld noch op recent seksueel contact. Wel wordt een diagnose 'bacteriële vaginosis' gesteld en 'adnexitis-rechts', wat zoveel betekent als een ontsteking van de rechter-eileider en een verstoord bacterieel evenwicht in de baarmoeder. Beide aandoeningen zijn vaak voorkomende infecties die zich ontwikkelen zowel bij vrouwen met als zonder seksuele contacten (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat het medisch attest enkel melding maakt van een ziekte, zonder kennelijke vermelding van de vaststelling van verwondingen of andere tekenen van (seksuele) agressie waarvan u die dag het slachtoffer zou zijn geweest, is uiterst merkwaardig te noemen en ondersteunt uw verklaringen aangaande de verkrachting waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest geenszins. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u uw echtgenoot na het incident uit schaamte zou hebben misleid door hem voor te houden dat u een miskraam had gehad (CG 1 p.7), wat evenmin een weerslag vindt in het bewuste attest. De merkwaardige inhoud van het door u voorgelegde medisch attest vormt gezien bovenstaande dan ook geen objectieve ondersteuning van uw verklaringen omtrent de omstandigheden van een ernstig zedenmisdrijf vlak voor uw vertrek.

Ook het voorgelegde medische attest van uw psychiater kan bovenstaande conclusie niet wijzingen. Het attest zet nogmaals uw asielrelaas uiteen zoals u het aan uw psychiater (en het CGVS) heeft meegedeeld. Dergelijke loutere reprise van uw beweringen heeft geen toegevoegde waarde. Hoewel het attest voorts bij voorbaat elk mogelijk hiaat in uw verklaringen tracht te verschonen, moet vastgesteld worden dat u zonder kennelijke moeilijkheden verklaringen kon afleggen ten overstaan van zowel de DVZ als het CGVS, dit zowel in het kader van uw eerste als uw tweede asielaanvraag. Ook tijdens de gehoren in het kader van uw tweede asielaanvraag heeft u op geen enkel ogenblik een probleem gesignaleerd tijdens het gehoor, noch kon het Commissariaatgeneraal manifeste problemen vaststellen wat betreft het verloop van het gehoor. Integendeel: u wist tijdens beide gehoren spontane, uitgebreide verklaringen af te leggen. Hoe dan ook dient opgemerkt dat een psychiater weliswaar vaststellingen kan doen betreffende het algemeen gedrag of de psychologische capaciteiten van een patiënt, maar hij geenszins bij machte is om op objectieve wijze vast te stellen welke gebeurtenissen aan de basis liggen van de vastgestelde psychologische toestand van een patiënt, laat staan in welke context deze feiten zich precies zouden hebben voorgedaan. Waar het CGVS kan aannemen dat u het slachtoffer werd van ernstige zedenfeiten, dient gezien het geheel van bovenstaande besloten te worden dat de context waarin u deze zedenfeiten situeert geheel ongeloofwaardig is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van "de artikels 48/3 §5, 48/3, §2, alinea 2 en 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 - Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 – schending van artikel 4, 5de van de Richtlijn 2004/ 83/ CE van 29

april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming – Schending van het beginsel van voordeel van twijfel voor een asielzoeker – Gebrek aan productie van basisinformatie om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de verzoekende partij te kunnen beoordelen – Samenvattende en gedeeltelijke onderzoek van de asielaanvraag van de verzoekende partij – Schending van het beginsel van goed bestuur, in het bijzonder de beginselen van goede trouw, van zorgvuldigheid en van de zorgvuldige voorbereiding van de administratieve beslissingen – Manifeste beoordelingsfout - Schending van de autoriteit van gewijsde”

Verzoekster tracht in het verzoekschrift, in een repliek op de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, vooreerst aan te tonen dat haar verklaringen omtrent de omstandigheden rond de zedendelicten waarvan zij slachtoffer werd en omtrent haar relatie met M.S. wel geloofwaardig moeten worden geacht.

Eveneens voert verzoekster in het verzoekschrift een betoog omtrent het ontbreken van beschermingsmogelijkheden in haar hoofde bij een terugkeer naar haar land van herkomst. In dit kader vestigt zij onder meer de aandacht op haar verklaringen omtrent de (politieke) macht en invloedrijke positie van M.S. en op de informatie die omtrent voormeld persoon is opgenomen in het administratief dossier. Tevens wijst zij op informatie over de beschermingsmogelijkheden en over de corruptie, inefficiëntie en gevoeligheid voor politieke druk van de rechtbanken in Oekraïne.

Verzoekster vestigt daarnaast uitvoerig de aandacht op de aangevoerde feiten en gebeurtenissen en op de neergelegde documenten.

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster een aantal stukken die zich reeds in het administratief dossier bevinden en algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-6).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt niet hoe het beginsel dat zij omschrijft als het beginsel van goede trouw *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Nog daargelaten dat verzoekster niet concreet uitwerkt welke bepaling(en) van artikel 4, 5° van de door haar aangehaalde Richtlijn 2004/83/EG *in casu* geschonden zou(den) zijn en op welke wijze dit zou zijn geschied, dient verder te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 verstreek blijkens artikel 38 van deze richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Verzoekster hield en houdt in onderhavige, tweede asielaanvraag vast aan de tijdens haar eerste asielaanvraag aangehaalde feiten en omstandigheden, gekoppeld aan haar politieke profiel en dit van

haar echtgenoot. Tevens tracht zij de in het kader van haar tweede asielaanvraag aangehaalde, nieuwe feiten, te verweven met de reeds eerder aangevoerde vluchtmotieven.

Waar verweerder in de bestreden beslissing op omstandige wijze motiveert waarom aan de reeds eerder en tot op heden aangevoerde feiten en omstandigheden geen geloof kan worden gehecht en verzoekster verweerder op dit vlak uitgebreid van repliek dient in het onderhavige verzoekschrift, dient te worden vastgesteld dat beide partijen kennelijk voorbijgaan aan de inhoud van het arrest nr. X van 23 mei 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Reeds in het voormelde arrest werd geoordeeld dat aan de feiten en omstandigheden die verzoekster in het kader van haar eerste asielaanvraag aanvoerde en waarmee zij haar huidige, nieuwe asielmotieven tracht te verweven in het kader van haar tweede asielaanvraag geen geloof kan worden gehecht. Noch verzoekster, noch verweerder diende tegen het voormelde arrest een cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht van gewijsde.

Uit het dossier blijkt dat er met betrekking tot de voorgaande elementen sedert de beoordeling bij het voormelde arrest van de RvV geen nieuwe elementen zijn opgedoken die op deze beoordeling enig ander licht zouden kunnen werpen.

Bijgevolg blijft deze beoordeling integraal staande en is het betoog dat partijen omtrent voormelde feiten en omstandigheden voeren niet dienstig.

3.5. In het hoger aangehaalde arrest van de RvV werd echter eveneens geoordeeld als volgt:

“Een kernaspect in de thans bijgestuurde versie van verzoeksters asielrelaas betreft evenwel haar verklaring dat zij door M.S., een neef van hem die bij de politie werkt en een collega van die neef werd verkracht en seksueel mishandeld en dat zij tevergeefs poogde hier tegen klacht in te dienen. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat verzoekster aanvankelijk te beschaamd was om te vertellen over haar relatie met haar professor en over het seksueel misbruik waarvan zij het slachtoffer werd. Dat zij deze elementen heeft verzwegen tijdens haar eerste asielaanvraag hoeft dan ook niet noodzakelijk een smet te werpen op de geloofwaardigheid van de nieuwe versie van haar asielrelaas. Gelet op haar doorleefde verklaringen tijdens het gehoor en ter terechtzitting en mede in acht genomen de inhoud van het medisch-psychologisch attest dd. 7 juli 2016, maakt verzoekster naar het oordeel van de Raad aannemelijk dat zij kort voor haar vertrek uit Oekraïne het slachtoffer werd van ernstige zedenfeiten.”

3.6. In deze dient te worden gewezen op de inhoud van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet vormt het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

3.7. In dit kader dient andermaal te worden gewezen op hetgeen er in het reeds hoger aangehaalde arrest van de RvV gesteld werd. In dit arrest werd onder meer gemotiveerd als volgt:

“De Raad is evenwel niet overtuigd van de context waarin verzoekster deze zedenfeiten situeert. Zo heeft de Raad bedenkingen bij het relaas dat de dader, de ex minnaar en een bekende professor zou zijn met zeer veel macht. Immers, waarom zou een bekende professor het risico lopen om verwickeld te raken in een mishandeling of om later eventueel bloot te staan aan beschuldigingen enz.

Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient echter vastgesteld te worden dat hieromtrent door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen onderzoek werd naar verricht. Zo bevat het administratief dossier niet de minste informatie over professor M.S. en zijn universitaire en/of politieke carrière zodat de Raad in de onmogelijkheid wordt gesteld om na te gaan of het door verzoekster geschetste profiel van deze man met de werkelijkheid overeenstemt en om dienvolgens een inschatting te kunnen maken van diens connecties en eventuele invloedssfeer.”

De Raad verkeert gelet op de in het dossier opgenomen stukken en nu hij verzoekster – gelet op het schriftelijke karakter van de procedure – niet uitgebreid kan horen nog steeds in de onmogelijkheid om uitsluitsel te krijgen over de werkelijke context en omstandigheden waarin verzoekster vlak voor haar komst naar België het slachtoffer werd van ernstige zedenfeiten.

Waar er heden wel informatie over M.S. in het dossier is opgenomen (administratief dossier, map ‘landeninformatie’), laat deze informatie voorts opnieuw niet toe om duidelijkheid te verkrijgen over diens

status, profiel en (mogelijke) connecties binnen de politie en de politiek. Uit deze informatie, die minder dan een pagina beslaat, kan slechts worden afgeleid dat M.(V.)S. weldegelijk een professor is. Voorts blijkt hieruit dat deze persoon in de periode waarin de door verzoekster aangehaalde feiten zich situeren hoofd was van het departement nieuwe en nieuwste geschiedenis van Oekraïne binnen de faculteit geschiedenis. Aldus kan worden aangenomen dat deze persoon minstens enig aanzien genoot en geniet. Bovendien wordt in de informatie in het dossier melding gemaakt van een zekere M.(Y.)S., die wel een politiek profiel vertoont. Gelet op de overeenkomsten tussen de naam van deze persoon en van professor M.S., kan niet worden uitgesloten dat professor M.S. een (al dan niet nauwe) familiale band vertoont met deze persoon. Evenmin kan uit de beschikbare informatie worden afgeleid of verzoeksters verklaringen omtrent het politieke profiel van M.S. en omtrent de invloed die M.S. via familiale banden uitoefent binnen minstens de lokale politiediensten op de waarheid berusten. Nochtans zou de invloed van voormelde professor, indien deze achter de aangehaalde feiten zou zitten, gelet op de heden voorliggende landeninformatie bepalend kunnen zijn voor verzoeksters mogelijkheid om effectieve bescherming te verkrijgen in haar land van herkomst.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om te oordelen of er *in casu* al dan niet goede redenen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet voorhanden zijn om aan te nemen dat de door verzoekster ondergane vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 november 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT